

Sygn. akt VIII U 620/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2017 r. w Gliwicach

sprawy M. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania M. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 23 lutego 2017 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 620/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 lutego 2017r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu M. F. (F.) prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udokumentował wymaganego 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego, a jedynie 22 lata, 7 miesięcy i 26 dni.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się przyznania prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych podnosząc, iż organ rentowy błędnie pozbawia go tego świadczenia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony M. F. w dniu (...) ukończył wiek 60 lat.

Legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. okresem pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 17 lat, 8 miesięcy i 10 dni.

Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy uwzględnił następujące okresy zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...):

- od dnia 1 września 1975r. do dnia 3 lipca 1976r. na stanowisku młodszego górnik,
- od dnia 11 marca 1977r. do dnia 17 marca 1991r. na stanowisku młodszego górnik pod ziemią i górnik strzałowego pod ziemią,
- od dnia 19 maja 1995r. do dnia 26 czerwca 1995r. (z wyłączeniem absencji niepłatnych) na stanowisku manewrowego na powierzchni.

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Wniosek o emeryturę złożył w dniu 17 lutego 2017r.

Ubezpieczony pracę zawodową podjął w dniu 1 września 1975r. w KWK (...) i był to jego pierwszy zakład pracy.

Na rozprawie w dniu 21 czerwca 2017r. ubezpieczony oświadczył, iż do dnia 1 stycznia 1999r. nie posiada 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów i niekwestionowane przez strony, pozwalające na stanowcze rozstrzygnięcie niniejszej sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. F. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016r., poz.887) zwanej dalej ustawą, prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31 grudnia 1948r., który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31 grudnia 1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej

dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Dla skutecznego ubiegania się o przyznanie prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych koniecznym jest spełnienie łącznie wszystkich wymienionych powyżej określonych przez ustawodawcę warunków prawa

do świadczenia. Zgodnie bowiem z art. 100 ust. 1 ustawy prawo do świadczeń określonych

w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich ustawowych warunków wymaganych

do nabycia tego prawa. Zatem niespełnienie choćby jednego z nich skutkować musi

w konsekwencji uznaniem roszczenia za bezzasadne (por. wyroki: Sądu Apelacyjnego

we W. z dnia 6 grudnia 2016r. III AUa 1281/16 Lex nr 2196229, Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 5 maja 2016r. III AUa 460/15 Lex nr 2110650, Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 2 grudnia 2015r. III AUa 564/15 Lex nr 2062035).

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż ubezpieczony M. F. legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym co najmniej 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych, ukończył wiek emerytalny 60 lat i nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Niemniej jednak ubezpieczony nie udowodnił kolejnego niezbędnego warunku prawa do dochodzonego świadczenia w postaci posiadania na dzień 1 stycznia 1999r. 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Podkreślić należy, iż ubezpieczony na rozprawie w dniu 21 czerwca 2017r. przyznał, iż warunku tego nie spełnia, a potwierdza to również zgromadzona dokumentacja zawarta w aktach organu rentowego, z której wynika, iż ubezpieczony rozpoczął swoją aktywność zawodową w dniu 1 września 1975r., a tym samym do końca 1998r. nie był w stanie przepracować 25 lat.

Brak spełnienia już tylko tego jednego warunku prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych uniemożliwia przyznanie ubezpieczonemu prawa do dochodzonego świadczenia.

W konsekwencji powyższego Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

(-) SSO Grażyna Łazowska